

SCRISOARE CATRE LIBERALI

Dragi liberali,

Nu vă scriu în calitate de fost președinte al P.N.L., nici în cea de vicepreședinte al P.D.L. și, cu atât mai puțin, în cea de susținător al lui Traian Băsescu. Vă scriu în calitatea unuia care, în ultimii 20 de ani, a încercat după puterile sale să susțină în scris, la catedră, în politică și în dezbaterile publice din România valorile și proiectele dreptei, în general, și ale liberalismului de dreapta, în special. Vă scriu ca unul care a fost onorat să fie considerat o voce a liberalismului românesc chiar și atunci când a fost contestat sau chiar exclus în repetate rânduri din cercurile de la vârful PNL. Vă scriu ca unul care își asumă eșecurile și greșelile făcute, dar ale cărui bune intenții și devotament pentru cauza dreptei îi sunt recunoscute chiar și de către adversari.

Vă scriu într-un moment pe care cu toții îl recunoaștem ca fiind de cumpănă. Votul ce ne așteaptă este unul istoric. Nu este un secret pentru nimeni că votul de duminică va decide cum va arăta România nu doar pentru câțiva ani, ci pentru o generație sau chiar mai multe.

Departe de mine gândul de a vă spune cum să votați. Opțiunea mea o cunoașteți – nu este un secret. Cât timp dreapta are în cursa prezidențială propriul candidat, în persoana lui Traian Băsescu, nu pot vota decât pentru acest candidat! Opțiunea dumneavoastră este o chestiune de conștiință. Iar eu, ca liberal, nu pot decât să mă înclin în fața libertății de conștiință și a libertății de opțiune.

Vă scriu pentru a vă reaminti două repere la care conștiința noastră se va raporta, vrând-nevrând, duminică.

Primul reper este o realitate istorică privind mișcarea de dreapta din România în ultimii 20 de ani. În aceste două decenii unicul mare adversar al liberalismului și al dreptei românești a fost P.S.D. Indiferent sub ce formă politică s-au manifestat valorile dreptei și ale liberalismului, P.S.D. a încercat prin manipulare, negociere,

subminare, șantaj, mită sau pură și simplă agresiune să submineze forțele de dreapta, să le țină divizate și să le joace unele împotriva altora în folosul stângii.

Duminică, la vot, n-ar trebui să uităm asta. În mod normal nu ar trebui să alimentăm și să potențăm cu votul nostru această malefică forță care a blocat și a parazitat 20 de ani din dezvoltarea României contemporane. Este o decizie pe care o vom lua singuri, în oglinda conștiinței noastre și cu ochii spre viitor.

Al doilea reper este o realitate atât doctrinară, cât și practică ce stă la baza întregii gândiri și acțiuni politice liberale: separația și contrabalansarea puterilor în stat, societate, economie, mass-media și, evident, în ordinea constituțională. Actuala situație a sistemului politic românesc este imperfectă, dar tensiunile dintre Parlament și Guvern, dintre partide, dintre președinție și Parlament, dintre economie și stat, dintre societatea civilă și mass-media sunt totuși semnul unui corp social viu în care diferite forțe se contrapun în căutarea unui echilibru. Este loc de mai bine, mult loc – dar faptul că nu există o concentrare de putere în câteva centre sau în câteva mâini este premisa ce ne dă speranța că putem progresa.

În fața alegerilor de duminică există însă pericolul ca tot acest sistem și toate aceste elemente să se concentreze în mâinile unui grup foarte restrâns, mult mai restrâns decât ne putem închipui. Sunt mulți care doresc și aplaudă această mișcare. Ca liberal nu pot decât să deplâng și să privesc cu îngrijorare cum principiul fundamental al ordinii sociale liberale este pe cale să fie înlocuit cu un oligopol al puterii. Să fim conștienți că dacă vom ajunge acolo, această situație va fi rezultatul deciziei noastre. Nu vom mai putea da vina pe tancurile altora sau pe comploturi subterane.

Întâmplarea face ca tocmai liberalii să fie cei care vor înclina balanța duminică. În contextul creat de succesiunea evenimentelor politice din ultimul timp, electoratul liberal are în mână viitorul României. Este o responsabilitate istorică imensă. Căci indiferent de rezultat, acest electorat liberal este cel care va răspunde în fața istoriei pentru rezultatul de duminică.

Vom oferi economia, politica, societatea, mass-media din România unui cartel al potențailor? Vom oferi acestora controlul absolut asupra țării, asupra resurselor și populației ei? Vom da putere absolută unui grup de oameni mai restrâns chiar decât CC al PCR? Care dintre cei

doi candidați la funcția supremă în stat s-a opus și se poate opune cu adevărat acestor potenți?

De liberali depinde rezultatul final.

Rugămintea mea este ca fiecare dintre noi să ia decizia cu conștiința consecințelor ce decurg din acest vot, lăsând la o parte resentimentele și ura care sunt induse de un sistem de manipulare a opiniei publice în care s-au investit resurse financiare și mediatice fără precedent.

Speranța mea este că, duminică în cabina de vot, Dumnezeu ne va lumina pe fiecare să luăm o decizie bună pentru România, pentru viitorul copiilor noștri și pentru viitorul liberalismului astfel încât peste ani să nu ne fie rușine de noi înșine.

În ce mă privește, nu vreau să las nicio urmă de ambiguitate: ca liberal care a fost martor de primă linie la tot ce a făcut stânga în România în ultimii 20 de ani, conștiința nu mă lăsa să votez cu candidatul stângii, cât timp dreapta are propriul candidat.

Valeriu Stoica